

Sygn. akt IV U 198/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 08 czerwca 2017 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **B. B.**

przeciwko **Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.**

na skutek odwołania od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 25.05.2016 r. znak (...). (...)

w przedmiocie **ustalenia stopnia niepełnosprawności**

I. oddała odwołanie,

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV U 198/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni B. B. w dniu 5 lipca 2015r. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 25.05.2016 r., nr (...). (...). Domagała się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez zaliczenie jej do znacznego stopnia niepełnosprawności. Podniosła, że wymaga opieki i pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

W odpowiedzi na odwołanie pismem z dnia 15.07.2016 r. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, iż skład orzekający stwierdził, że werdykt organu I instancji jest zgodny z obowiązującymi w tej materii przepisami prawa, wobec tego podtrzymał dotychczasowe rozstrzygnięcie. W ocenie organu stopień sprawności organizmu wnioskodawczyni w świetle obowiązujących przepisów prawa nie daje podstaw do zaliczenia jej do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. B. ma 65 lat.

W dniu 23.02.2016 r. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w J. wydał orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności wnioskodawczyni, symbol niepełnosprawności 04-O, 07-S, 11-I. Orzeczenie wydano na stałe, wskazując iż niepełnosprawność istnieje od 10.03.2004 r., a ustalony stopień niepełnosprawności datuje się również od 10.03.2004 r. W orzeczeniu wskazano, że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy w warunkach chronionych,

wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, nie wymaga stałej ani długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Wnioskodawczyni odwołała się od ww. orzeczenia. (...) we W. orzeczeniem z dnia 25.05.2016 r. uchylił zaskarżone orzeczenie w punktach dotyczących odpowiedniego zatrudnienia i szkolenia i orzekł, że wnioskodawczyni nie dotyczą ww. uprawnienia.

W dniu 5 lipca 2015r. wnioskodawczyni złożyła odwołanie od orzeczenia organu II instancji.

(**dowód** : bezsporne, a nadto: orzeczenie (...) ds. Orzekana o Niepełnosprawności w J. z dnia 23.02.2016 r. , dokumentacja w aktach (...) załącznik do akt sprawy oryginał , orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekana o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 25.05.2016 r. – w aktach (...))

Wnioskodawczyni cierpi na miażdżycę, nadciśnienie tętnicze, przewlekłe trzepotanie / migotanie przedsionków, zespół chorej zatoki, cukrzycę typu II, otyłość, chorobę niedokrwienną serca dwunaczyniową, przewlekłe niedokrwienie kończyn dolnych, zaburzenia nerwicowe, zespół bólowy kręgosłupa, zwyrodnienia stawów kolanowych, przewlekłą anemię, jaskrę lewego oka, stan po krwotoku do ciała szklistego prawego oka.

Wnioskodawczyni pod względem internistycznym może być zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenia o symbolu 07-S, 11-I, 05-R na okres dwóch lat, tj. do 30.08.2018 r. Znaczny stopień niepełnosprawności datuje się od 30.08.2016 r.

Niepełnosprawność wnioskodawczyni datuje się od 03.03.2004 r. Wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy, wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Wnioskodawczyni spełnia przesłanki do otrzymania karty parkingowej.

(**dowód** : opinia biegłego internisty, k – 8- , opinia uzupełniająca biegłego internisty , k – 19)

Wnioskodawczyni pod względem okulistycznym może być zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenia o symbolu 04-O na stałe. Umiarkowany stopień niepełnosprawności datuje się od 10.03.2004 r.

Niepełnosprawność wnioskodawczyni datuje się od 03.03.2004 r. Wnioskodawczyni nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Wnioskodawczyni nie spełnia przesłanek do otrzymania karty parkingowej.

(**dowód** : opinia biegłego okulisty , k – 26-27 , opinia uzupełniająca biegłego okulisty , k – 40)

Wnioskodawczyni pod względem kardiologicznym może być zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe. Umiarkowany stopień niepełnosprawności datuje się od 2004 r.

Niepełnosprawność wnioskodawczyni datuje się od 2004 r. Wnioskodawczyni pod względem kardiologicznym nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Wnioskodawczyni nie spełnia przesłanek do otrzymania karty parkingowej.

(**dowód** : opinia biegłego kardiologa, k – 52-52v, opinia uzupełniająca biegłego internisty, k – 19)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zawartych w aktach (...), albowiem nie były one przez żadną ze stron kwestionowane. Sąd oparł się nadto na opinii biegłego internisty, okulisty i kardiologa oraz na dwóch opiniach uzupełniających, albowiem były one rzetelne i fachowe oraz nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie jako bezzasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie, a w szczególności przeprowadzenia dowodu z akt (...) i znajdującej się w nich dokumentacji medycznej oraz z opinii biegłego internisty, kardiologa i okulisty, Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczynie żądała zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. poprzez zaliczenie jej do grupy osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym, podnosząc, że wymaga opieki i pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Zgodnie z art. 2 pkt. 10 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz.U. z 2011r. Nr 127, poz.721), niepełnosprawność oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. Wymieniona ustawa rozróżnia trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki.

Stosownie do treści przepisu art. 4 ust. 1 cytowanej ustawy do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Przepis art. 4 ust. 1 wskazuje, że do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Zaliczenie do któregośkolwiek stopnia niepełnosprawności wymaga spełnienia przesłanek z art. 4 cytowanej Ustawy.

Ustalenie tychże przesłanek wymagało wiadomości specjalnych, co skutkowało koniecznością posiłkowania się przez sąd opinią biegłych sądowych.

Biegli sądowi z zakresu okulistyki i kardiologii stwierdzili, że wnioskodawczynie spełnia przesłanki do zaliczenia jej do niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym na stałe oraz że w pozostałym zakresie orzeczenie (...) jest prawidłowe.

Biegły internista stwierdził, że wnioskodawczynie pod względem internistycznym może być zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenia o symbolu 07-S, 11-I, 05-R na okres dwóch lat, tj. do 30.08.2018 r. Znaczny stopień niepełnosprawności datuje się od 30.08.2016 r., niepełnosprawność wnioskodawczynie datuje się od 03.03.2004 r. Wnioskodawczynie jest niezdolna do pracy, wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Wnioskodawczynie spełnia przesłanki do otrzymania karty parkingowej.

Biegli sporządzili opinię po analizie dokumentacji medycznej, akt sprawy oraz po przeprowadzeniu badania wnioskodawczynie.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie sporządzone w sprawie opinie. W ocenie Sądu wydane w sprawie opinie biegłych internisty, okulisty i kardiologa są rzetelne, oparte na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i Sąd w pełni podziela dokonane w nich ustalenia, iż wnioskodawczynie w dacie wydawania przez (...) orzeczenia była niepełnosprawna w stopniu umiarkowanym. Opinie zawierają szczegółowe uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane u wnioskodawczynie schorzenia. Brak jest podstaw do kwestionowania opinii. Ponadto żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do opinii, co pozwana na przyjęcia, że strony także nie kwestionują wniosków opinii.

Biegli sądowi obowiązani są orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Sporządzonym przez biegłych w niniejszej sprawie opiniom nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia bezstronności biegłych i ich rzetelności przy wydaniu opinii.

Opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń (tak: wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990 r. sygn. akt I PR 148/90, OSP 1991/11/300).

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy.

Biegły kardiolog i okulista w całości potwierdzili orzeczenie (...). Biegły internista natomiast wskazał, że wnioskodawczyni pod względem internistycznym może być zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenia o symbolu 07-S, 11-I, 05-R na okres dwóch lat, tj. do 30.08.2018 r., a znaczny stopień niepełnosprawności datuje się od 30.08.2016 r. Oznacza to, że w dacie wydania orzeczenia przez (...) wnioskodawczyni nie mogła być zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Podkreślić w tym miejscu należy **kontrolną** rolę Sądu w postępowaniach toczących się na skutek odwołań od orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności. Jak wskazuje orzecznictwo i komentatorzy: „Zasadniczo sąd dokonuje oceny legalności decyzji lub orzeczenia według stanu prawnego istniejącego w dacie ich wydania. Zmiana stanu prawnego w toku postępowania sądowego uprawnia jedynie osobę zainteresowaną do złożenia nowego wniosku o przyznanie świadczenia emerytalno-rentowego” (cyt. za komentarz do K.P.C., pod red. Góra-Błaszczkowska 2015, wyd. 2/Gajda-Roszczyńska, publ. Legalis, tak również wyrok SN z 3.12.1998 r., II UKN 341/98, OSNP 2000, Nr 2, poz. 72).

Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu prawa ubezpieczenia społecznego skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ i 477¹⁴ KPC) i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli sądu zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności. Postępowanie sądowe zmierza do kontroli prawidłowości lub zasadności zaskarżonej decyzji, a w związku z tym wykluczone jest rozstrzyganie przez sąd, niejako w zastępstwie organu rentowego, żądań zgłaszanych w toku postępowania odwoławczego, które nie były przedmiotem zaskarżonej decyzji (tak: post. SN z 22.2.2012 r., II UK 275/11, L.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że zmiana stanu zdrowia wnioskodawczyni, która nastąpiła po dacie wydania orzeczenia przez (...), nie może skutkować zmianą orzeczenia (...). W dacie jego wydania orzeczenie było bowiem prawidłowe. Wnioskodawczyni przysługuje natomiast prawo złożenia do powiatowego zespołu nowego wniosku o zmianę orzeczenia.

Wobec uznania, że wnioskodawczyni jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym brak było podstaw do uwzględnienia odwołania.

W związku z powyższym Sąd na mocy przepisu art. 477 (14) § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne i orzekł jak w punkcie I sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku znajduje oparcie w przepisie art. 108 k.p.c. oraz art. 113 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 98 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

(Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594). W toku postępowania wnioskodawca był zwolniony od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, a wydatki w toku postępowania ponosił Skarb Państwa.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.